

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 7. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā lauksaimniecības politika – Regula (EK) Nr. 73/2009 – Atbalsts lauksaimniekiem – Piemaksa par zīdītājgovīm – 117. panta otrā daļa – Informācijas nodošana – Lēmums 2001/672/EK, kas grozīts ar Lēmumu 2010/300/ES – Liellopu pārvietošana uz vasaras ganībām kalnu apgabalos – 2. panta 4. punkts – Termiņš, kādā ir jāpaziņo par pārvietošanu – Aprēķināšana – Novēloti paziņojumi – Tiesības pretendēt uz piemaksu – Nosacījums – Sūtījuma piegādes ilguma ņemšana vērā

Lieta C-554/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 10. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 31. oktobrī, tiesvedībā

EP Agrarhandel GmbH

pret

Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši E. Levits, E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), M. Bergere [*M. Berger*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *D. Triantafyllou* un *A. Sauka*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2017. gada 7. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.), 117. panta otro daļu, kā arī Komisijas Lēmuma 2001/672/EK (2001. gada 20. augusts), ar ko paredz īpašus noteikumus liellopu pārvietošanai, kad tie izvesti vasaras ganībās kalnu apgabalos (OV 2001, L 235, 23. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2010/300/ES (2010. gada 25. maijs) (OV 2010, L 127, 19. lpp.), 2. panta 4. punktu (turpmāk tekstā – “Lēmums 2001/672”).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, kurā *EP Agrarhandel GmbH* vērsās pret *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft* (federālais lauksaimniecības un mežsaimniecības, vides un ūdenssaimniecības ministrs, turpmāk tekstā – “lauksaimniecības ministrs”) par tā atteikumu piešķirt *EP Agrarhandel* piemaksu par zīdītājgovīm attiecībā uz atsevišķām govīm tādēļ, ka ir nokavēts termiņš, kurā bija jāpaziņo par šo dzīvnieku pārvietošanu uz vasaras ganībām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (EK) Nr. 1760/2000

- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV 2000, L 204, 1. lpp.), preambulas 4.–7. un 14. apsvērumā ir noteikts:

“(4) Pēc nestabilitātes liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu tirgū, ko izraisīja govju sūkļveida encefalopātijas krīze, attiecīgo produktu ražošanas un tirdzniecības caurskatāmības uzlabošanās, jo īpaši izsekojamības aspektā, ir pozitīvi ietekmējusi liellopu gaļas patēriņu. Lai saglabātu un stiprinātu patērētāju uzticību liellopu gaļai un novērstu viņu maldināšanu, ir jāizstrādā sistēma patērētāju informēšanai ar produkta pietiekamas un skaidras marķēšanas palīdzību.

(5) Šajā nolūkā ir būtiski, no vienas puses, izveidot efektīvu sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai ražošanas posmā un, no otras puses, radīt specifisku Kopienas marķēšanas sistēmu liellopu gaļas nozarē, kas balstītos uz objektīviem kritērijiem, tirdzniecības posmā.

(6) Pamatojoties uz garantijām, ko nodrošina šāds uzlabojums, tiks izpildītas arī noteiktas prasības sabiedrības interesēs, jo īpaši attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību.

(7) Tādējādi tiks uzlabota patērētāju uzticība liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu kvalitātei, nodrošināts augstāks sabiedrības veselības aizsardzības līmenis, un nostiprināta pastāvīga stabilitāte liellopu gaļas tirgū.

[..]

(14) Dzīvnieku ātras un precīzas izsekošanas nolūkā, lai nodrošinātu Kopienas atbalsta shēmu kontroli, katrai dalībvalstij būtu jāizveido valsts mēroga elektroniska datu bāze, kas fiksētu dzīvnieku identitāti, visus lauksaimniecības uzņēmumus savā teritorijā un dzīvnieku apriti, saskaņā ar Padomes 1997. gada 17. marta Direktīvu 97/12/EK, kura groza un atjaunina

Direktīvu 64/432/EEK par veterinārajām problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām [OV 1997, L 109, 1. lpp.], kas izskaidro veselības aizsardzības prasības saistībā ar šo datu bāzi.”

4 Šīs regulas 3. pantā ir paredzēts:

“Liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma ietver šādus elementus:

- a) krotālijas, lai identificētu dzīvniekus individuāli;
- b) elektroniskas datu bāzes;
- c) dzīvnieku pases;
- d) individuālus reģistrus katrā saimniecībā.

Komisijai un attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pieejama visa informācija, uz kuru attiecas šī sadaļa. Dalībvalstis un Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo datu pieejamību visām attiecīgajām pusēm, tajā skaitā patērētāju organizācijām, kuru intereses atzīst dalībvalsts, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta valsts likumos paredzētā datu konfidencialitāte un aizsardzība.”

5 Saskaņā ar minētās regulas 7. panta 1. punktu:

“Izņemot pārvadātājus, katrs dzīvnieku turētājs:

- kārto aktualizētu reģistru,
- kad elektroniskā datu bāze ir sākusi darboties, ziņo kompetentajai iestādei par jebkuru dzīvnieku pārvietošanu uz lauku saimniecību un no tās, kā arī par visiem dzīvnieku piedzimšanas un nāves gadījumiem lauku saimniecībā, paziņojot šo notikumu datumus dalībvalsts noteiktajā triju līdz septiņu dienu laikposmā no attiecīgā notikuma. Pēc dalībvalsts lūguma saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija tomēr var noteikt apstākļus, kādos dalībvalstis var pagarināt maksimālo laikposmu un noteikt īpašus noteikumus, ko piemēro attiecībā uz liellopu kustību, kad tos izved vasaras ganībās dažādos kalnu apgabalos.”

Regula Nr. 73/2009

6 Regulas Nr. 73/2009 4. panta 1. punktā ir noteikts:

“Lauksaimnieks, kurš saņem tiešos maksājumus, ievēro II pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības, kā arī nodrošina labu lauksaimniecības un vides stāvokli, kā noteikts 6. pantā.

[..]”

7 Saskaņā ar šīs regulas 23. panta 1. punktu:

“Ja nav ievērotas likumā noteiktās pārvaldības prasības vai labs lauksaimniecības un vides stāvoklis jebkurā laikā konkrētajā kalendārajā gadā (turpmāk “konkrētais kalendārais gads”) un ja neatbilstības pamatā ir darbība vai bezdarbība, ko var tieši attiecināt uz lauksaimnieku, kas iesniedzis atbalsta pieteikumu konkrētajā kalendārajā gadā, kopējo piešķirto vai piešķiramo tiešo maksājumu summu pēc 7., 10., un 11. panta piemērošanas minētajam lauksaimniekam samazina vai nepiešķir saskaņā ar 24. pantā ietvertajiem sīki izklāstītajiem noteikumiem.

[..]”

8 Minētās regulas 111. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur zīdītāgovis, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksas piešķiršanu par zīdītājgovju turēšanu (“piemaksa par zīdītājgovīm”). To katram lauksaimniekam piešķir kā ikgadēju piemaksu par kalendāro gadu, ievērojot individuālos maksimāli pieļaujamus apjomus.

2. Piemaksu par zīdītājgovīm piešķir jebkurai lauksaimniekam, kas:

a) nepiegādā pienu vai piena produktus no savas saimniecības 12 mēnešos no dienas, kad tiek iesniegts pieteikums.

Piena vai piena produktu piegāde patērētājam tieši no saimniecības tomēr nav šķērslis piemaksas piešķiršanai;

b) piegādā pienu vai piena produktus, kuru kopējā individuālā kvota, kā minēts [Padomes] Regulas (EK) Nr. 1234/2007 [(2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (“Vienotā TKO regula”), (OV 2007, L 299, 1. lpp.) 67. pantā, nepārsniedz 120 000 kilogramu.

Tomēr dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko tās nosaka, var nolemt grozīt vai atcelt kvantitatīvo ierobežojumu, ja vismaz sešus mēnešus pēc kārtas no pieteikuma iesniegšanas dienas lauksaimnieks tur zīdītāgovis, kuru skaits nav mazāks par 60 % no skaita, par kuru tika prasīta piemaksa, un teles, kuru skaits nav lielāks par 40 % no skaita, par kuru tika prasīta piemaksa.

Lai noteiktu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar 1. punkta a) un b) apakšpunktu, to, vai govīs pieder zīdītājgovju ganāmpulkam vai piena govju ganāmpulkam, nosaka, pamatojoties uz attiecīgā kalendārā gada 31. martā piemaksas saņēmēja individuālo piena kvotu, kas izteikta tonnās un vidējā izslaukumā.”

9 Regulas Nr. 73/2009 117. pants paredz:

“Lai varētu pretendēt uz maksājumiem saskaņā ar šo iedaļu, dzīvniekam ir jābūt identificētam un reģistrētam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000.

Tomēr uzskatāms, ka par dzīvnieku var arī pretendēt uz maksājumu, ja informācija, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 7. panta 1. punkta otrajā ievilkumā, tiek nodota kompetentajai iestādei dzīvnieka turēšanas perioda pirmajā dienā, kā noteikts saskaņā ar šīs regulas 141. panta 2. punktā minēto procedūru.”

10 Saskaņā ar II pielikuma “Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas 4. un 5. pantā” A punkta “Sabiedrības un dzīvnieku veselība” 7. apakšpunktu dzīvnieku identifikācija un reģistrācija ir noteikta, atsaucoties uz Regulas Nr. 1760/2000 4. un 7. pantu.

Regula (EK) Nr. 1121/2009

- 11 Komisijas Regulas (EK) Nr. 1121/2009 (2009. gada 29. oktobris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV un V sadaļā paredzēto noteikumu piemērošanai atbalsta shēmām lauksaimniekiem (OV 2009, L 316, 27. lpp.), 61. pantā ir noteikts:

“Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 2. punkta otrajā daļā minētais sešu mēnešu turēšanas periods sākas nākamajā dienā pēc pieteikuma iesniegšanas dienas.”

Regula (EK) Nr. 1122/2009

- 12 Komisijas Regulas (EK) Nr. 1122/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Regulu Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Regulu Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV 2009, L 316, 65. lpp.), 2. panta 24. punktā ir ietverta šāda definīcija:

“apstiprināts dzīvnieks” ir dzīvnieks, attiecībā uz kuru ir ievēroti visi nosacījumi, kas paredzēti noteikumos par atbalsta piešķiršanu”.

- 13 Šīs regulas 23. panta 1. punktā ir noteikts:

“Izņemot 75. pantā minētos nepārvaramas varas gadījumus un ārkārtas apstākļus, ja atbalsta pieteikumu saskaņā ar šo regulu iesniedz pēc attiecīgā termiņa beigām, tad summas, kādas lauksaimnieks būtu tiesīgs saņemt, ja pieteikums būtu iesniegts noteiktajā termiņā, samazina par 1 % par katru nokavēto darbdienu.

Neskarot konkrētus pasākumus, kas dalībvalstīm jāveic saistībā ar vajadzību savlaicīgi iesniegt apstiprinošus dokumentus, lai varētu plānot un veikt efektīvas pārbaudes, pirmo daļu piemēro arī dokumentiem, līgumiem un deklarācijām, kas jāiesniedz kompetentajai iestādei saskaņā ar 12. un 13. pantu, ja tādi dokumenti, līgumi un deklarācijas ir būtiski attiecībā uz tiesībām saņemt attiecīgo atbalstu. Tādā gadījumā samazinājumu piemēro summai, kas maksājama kā attiecīgais atbalsts.

Ja kavēšanās ilgst vairāk par 25 kalendārajām dienām, tad pieteikumu uzskata par nepieņemamu.”

- 14 Saskaņā ar Regulas Nr. 1122/2009 63. panta 4. punktu:

“Ja konstatē neatbilstību liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmai, tad piemēro šādus noteikumus:

- a) liellopu, kas pazaudējis vienu no abām krotālijām, uzskata par apstiprinātu, ja tas ir skaidri un individuāli identificēts ar pārējiem liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas elementiem;
- b) ja konstatētie pārkāpumi attiecas uz nepareiziem ierakstiem reģistrā vai dzīvnieku pasēs, tad attiecīgo dzīvnieku uzskata par neapstiprinātu tikai tad, ja tādas kļūdas konstatētas vismaz divās pārbaudēs 24 mēnešos. Visos pārējos gadījumos attiecīgos dzīvniekus uzskata par neapstiprinātiem pēc pirmā konstatētā pārkāpuma.

Liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ierakstiem un paziņojumiem piemēro 21. pantu.”

15 Šīs regulas 65. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ja attiecībā uz atbalsta pieteikumu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem konstatē deklarēto dzīvnieku skaita un saskaņā ar 63. panta 3. punktu apstiprināto dzīvnieku skaita starpību, tad atbalsta kopsummu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saskaņā ar minētajām shēmām, par attiecīgo piemaksu periodu samazina par procentuālo daļu, kas jānosaka saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja pārkāpumi konstatēti attiecībā uz ne vairāk kā trijiem dzīvniekiem.”

Lēmums 2001/672

16 Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punkta sākotnējā redakcijā bija paredzēts:

“Šā panta 2. punktā minētajā sarakstā iekļauto informāciju ievada attiecīgās valsts liellopu datu bāzē vēlākais septiņas dienas pēc tam, kad dzīvnieki ir pārvietoti uz ganībām.”

Lēmums 2010/300

17 Lēmuma 2010/300 preambulas 5. un 6. apsvērumā ir minēts:

“(5) Noteiktos apstākļos dzīvnieki, kurus no dažādām saimniecībām pārvieto uz vienām vasaras ganībām kalnu apgabalā, tur nonāk vēlāk nekā septiņu dienu laikā. Lai samazinātu nevajadzīgu administratīvu slogu, nezaudējot izsekojamību, laikposmi Lēmumā 2001/672/EK [tā sākotnējā redakcijā] jāpielāgo, lai ņemtu vērā minēto praktisko faktu.

(6) Tādēļ attiecīgi jāgroza Lēmums 2001/672/EK.”

18 Saskaņā ar šī lēmuma 1. panta 2. punktu Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punkta sākotnējā redakcija tika grozīta šādi:

“Šā panta 2. punktā minētajā sarakstā iekļauto informāciju paziņo kompetentajai iestādei saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000 7. panta 1. punktu vēlākais 15 dienas pēc tam, kad dzīvnieki ir pārvietoti uz ganībām.”

Austrijas Republikas tiesības

19 *Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über Direktzahlungen im Rahmen der gemeinsamen Agrarpolitik* (federālā lauksaimniecības un mežsaimniecības, vides un ūdenssaimniecības ministra Rīkojums par tiešajiem maksājumiem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku) (BGBl II, Nr. 491/2009) 3. nodaļā “Piemaksa par zīdītājgovīm un piena govīm” ir paredzēts:

“Pieteikums

§ 12. Elektroniskās liellopu datu bāzes dati par zīdītājgovju un teļu turēšanu ir uzskatāmi par lauksaimnieka pieteikumu piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanai.

Kopīgi noteikumi

§ 13. (1) Pieteikuma iesniedzējs ir lauksaimnieks, kurš [attiecīgā gada] 1. janvārī, 16. martā vai 10. aprīlī tur zīdītājgovis, teles vai piena govis, par ko var pretendēt uz piemaksu, un par kura saimniecību tiek iesniegts vienots pieteikums par attiecīgo gadu.

[..]”

- 20 *Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern* (federālā lauksaimniecības un mežsaimniecības, vides un ūdenssaimniecības ministra Rīkojums par liellopu identifikāciju un reģistrāciju) (*BGBI* II, Nr. 201/2008, *BGBI* II, Nr. 66/2010 redakcijā) 6. pantā “Dzīvnieku audzētāja paziņojumi” ir paredzēts:

“(1) Septiņu dienu laikā ir jāpaziņo par:

1. [...] dzīvnieku pārvietošanu uz saimniecību un no tās [...],

[..]

3. pārvietošanu uz kalnu ganībām/vasaras ganībām, ja kopā tiek pārvietoti vairāku dzīvnieku audzētāju liellopi,

4. pārvietošanu uz kalnu ganībām/vasaras ganībām citā pašvaldībā, ja kalnu ganībām/vasaras ganībām ir savi identifikācijas numuri [...].

[..]

(5) Paziņojumu par liellopiem kalnu ganībās/vasaras ganībās iesniedz, izmantojot *AMA* [*Agramarkt Austria*] izdotu veidlapu, ko nosūta *AMA* pa pastu vai internetā. Pārējos 1.–4. punktā minētos paziņojumus iesniedz *AMA* pa tālruni, rakstveidā vai internetā, neskarot 5. panta 1. punktu.

(6) Lai tiktu ievērots termiņš, galvenā nozīme ir [paziņojuma] saņemšanai.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 21 *Ar Vorstand für den Geschäftsbereich II der Agrarmarkt Austria* (maksātājiestāde) 2012. gada 28. marta lēmumu *EP Agrarhandel* attiecībā uz 2011. kalendāro gadu tika piešķirtas piemaksas par liellopiem kopumā 398,80 EUR apmērā. Tomēr minētā iestāde par šo pašu periodu atteica piešķirt piemaksas par atsevišķiem liellopiem.
- 22 *EP Agrarhandel* apstrīdēja šo lēmumu lauksaimniecības ministram. Viņš ar 2013. gada 6. decembra lēmumu šo sūdzību noraidīja, argumentējot, ka gadījumā, kad liellopu datu bāzei nav iesniegts vai ir iesniegts nepareizs vai novēlots paziņojums par piemaksas piešķiršanai būtiskiem datiem, dzīvnieks neesot uzskatāms par “apstiprinātu dzīvnieku” Regulas Nr. 1122/2009 2. panta 24. punkta izpratnē, un neesot iespējams piešķirt piemaksu, ja novēlotais paziņojums nav saņemts pirms dzīvnieka turēšanas perioda sākuma.
- 23 Lauksaimniecības ministrs atgādināja, ka informācija par attiecīgi 37 govīm un 6 telēm neesot saņemta Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punktā noteiktajā 15 dienu termiņā, tādēļ – neatkarīgi no pasta piegādes dienu skaita – attiecībā uz šiem dzīvniekiem nevarot tikt izmaksāta piemaksa par zīdītājgovīm. Faktiski minētie dzīvnieki esot pārvietoti 2011. gada 17. jūnijā, bet attiecīgā iestāde paziņojumu ir saņēmusi 2011. gada 7. jūlijā.
- 24 *EP Agrarhandel* šo nolēmumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā. Tā apgalvo, ka Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punktā nav minēta paziņojuma par liellopu pārvienošanu, kad tie tiek izvesti ganībās, “saņemšana”, un, tā kā paziņojums esot nosūtīts pa pastu šajā pantā minētā 15 dienu termiņa pēdējā dienā, līdz ar to noteiktais termiņš esot ievērots.

- 25 Tās skatījumā, ja virsroku gūtu pretējais uzskats, ka termiņš neesot ievērots, tad piemērotā sankcija, proti, zaudētā piemaksa par attiecīgajām zīdītājgovīm un telēm tāpēc vien, ka paziņojums – kura saturs turklāt ir pareizs – ir saņemts ar dažu dienu nokavēšanos pasta sūtījuma piegādes ilguma dēļ, būtu nesamērīga.
- 26 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Lēmuma [2001/672] 2. panta 4. punkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā lauksaimniecības ministra Rikojuma par liellopu identifikāciju un reģistrāciju 6. panta 6. punkts, saskaņā ar kuru, lai tiktu ievēroti visi šajā normā minētie termiņi – un līdz ar to arī paziņošanas par pārvietošanu uz vasaras ganībām termiņš –, galvenā nozīme ir attiecīgā paziņojuma saņemšanai?
- 2) Kā Regulas Nr. 73/2009 117. panta otrā daļa ietekmē tiesības pretendēt uz piemaksu par liellopiem, par kuru pārvietošanu uz vasaras ganībām ir paziņots novēloti Komisijas lēmuma [2001/672] 2. panta 4. punkta izpratnē?
- 3) Vai tad, ja novēlots paziņojums par pārvietošanu uz vasaras ganībām saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009 117. panta otro daļu neizraisa tiesību pretendēt uz piemaksu zudumu, novēlotā paziņojuma dēļ ir jāpiemēro sankcijas?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 27 Uz dodama pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru, lai tiktu ievērots paziņošanas par pārvietošanu uz vasaras ganībām termiņš, izšķiroša nozīme ir paziņojuma saņemšanai.
- 28 Vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 73/2009 111. panta 1. punktā ir paredzēts, ka ikvienam lauksaimniekiem, kurš atbilst 111. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ir tiesības saņemt tā dēvēto “piemaksu par zīdītājgovīm”.
- 29 Saskaņā ar minētā Regulas 117. pantu, lai varētu pretendēt uz šādu piemaksu, dzīvniekiem ir jābūt identificētiem un reģistrētiem saskaņā ar Regulu Nr. 1760/2000.
- 30 Konkrēti, attiecībā uz liellopu reģistrēšanu Regulas Nr. 1760/2000 7. panta 1. punkta otrajā ievilkumā ir noteikts, ka katrs dzīvnieku turētājs “[..] ziņo kompetentajai iestādei par jebkuru dzīvnieku pārvietošanu uz lauku saimniecību un no tās, kā arī par visiem dzīvnieku piedzimšanas un nāves gadījumiem lauku saimniecībā, paziņojot šo notikumu datumus dalībvalsts noteiktajā triju līdz septiņu dienu laikposmā no attiecīgā notikuma. Pēc dalībvalsts lūguma saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija tomēr var noteikt apstākļus, kādos dalībvalstis var pagarināt maksimālo laikposmu un noteikt īpašus noteikumus, ko piemēro attiecībā uz liellopu kustību, kad tos izved vasaras ganībās dažādos kalnu apgabalos.”
- 31 Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punktā ir noteikts, ka informāciju, kas ir jānorāda to liellopu sarakstā, uz kuriem attiecas pārvietošana uz ganībām, “[..] paziņo kompetentajai iestādei [..] vēlākais 15 dienas pēc tam, kad dzīvnieki ir pārvietoti uz ganībām”.

- 32 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šī panta formulējumā nav precizēts, vai šis termiņš ir jāuzskata par pieprasītās informācijas saņemšanas vai nosūtīšanas termiņu. Pirmajā gadījumā kompetentajai iestādei šī informācija ir jāsaņem vēlākais 15 dienu laikā pēc liellopu pārvietošanas, bet otrajā gadījumā šai informācijai ir jābūt izsūtītai pirms šī termiņa beigām.
- 33 Ir jānorāda, ka lielākajā daļā valodu redakciju Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punkta formulējumā ir norādīts, ka informāciju “paziņo” kompetentajai iestādei vēlākais 15 dienas pēc tam, kad dzīvnieki ir pārvietoti uz ganībām. No šādas redakcijas izriet, ka informācija ir jānosūta pirms noteiktā termiņa beigām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2004. gada 1. aprīlis, *Borgmann*, C-1/02, EU:C:2004:202, 23. punkts).
- 34 Tomēr, kā norādījusi ģenerālvokāte secinājumu 43. punktā, izmantotie jēdzieni ir vispārēja rakstura un tādējādi to interpretācija var atšķirties.
- 35 Turklāt portugāļu valodas redakcijā Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punktā ir paredzēts, ka informācija ir jāpaziņo 15 dienu laikā no brīža, kad dzīvnieki no saimniecības tiek pārvietoti uz ganībām, nevis – ne vēlāk kā 15 dienu laikā no brīža, kad tie tur ierodas.
- 36 Gadījumā, kad Savienības tiesību normas teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo struktūru un mērķi, kurā šī norma ietilpst (spriedums, 2012. gada 26. aprīlis, *DR un TV2 Danmark*, C-510/10, EU:C:2012:244, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Šajā ziņā no Regulas Nr. 1760/2000 preambulas 4. līdz 7. apsvēruma, kas ir Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punkta pamatā, izriet, ka šī norma ir vērsta uz to, lai uzlabotu patērētāju uzticību liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu kvalitātei, nodrošinātu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni un nostiprinātu pastāvīgu stabilitāti liellopu gaļas tirgū.
- 38 Taisnība, ka 2007. gada 24. maija spriedumā *Maatschap Schonewille-Prins* (C-45/05, EU:C:2007:296) attiecībā uz piemaksām par liellopu kaušanu Tiesa 41. punktā jau ir nospriedusi, ka nolūkā sasniegt šos mērķus identifikācijas un reģistrācijas sistēmai ir jābūt pilnībā efektīvai un pastāvīgi uzticamai, lai kompetentās iestādes varētu ātri atklāt dzīvnieka izcelsmi epizootijas gadījumā un nekavējoties veikt vajadzīgos pasākumus ar mērķi novērst iespējamo risku sabiedrības veselībai. To nebūtu iespējams paveikt, ja dzīvnieku turētājs nesniegtu elektroniskajai datu bāzei informāciju par savu liellopu atrašanās vietu Regulas Nr. 1760/2000 7. panta 1. punkta otrā ievilkumā noteiktajā termiņā.
- 39 Tomēr ir jānošķir, no vienas puses, paziņošana par dzīvnieku pārvietošanu uz lauku saimniecību un no tās, jo šāda informācija ir ārkārtīgi būtiska attiecībā uz lopu skaitu, un kaušanas gadījumā tā ir īpaši svarīga dzīvnieku atrašanās vietas noteikšanai, ņemot vērā, ka šie dzīvnieki ir paredzēti tūlītējam patēriņam, un, no otras puses, reģistrācija, kurā vienkārši tiek fiksēta dzīvnieku pārvietošana uz ganībām un to tām un kura neietekmē dzīvnieku piederību lauku saimniecībai un nav uzskatāma par pašu pēdējo pirmspatēriņa posmu.
- 40 Šajā ziņā ir jānorāda, ka – atbilstoši šī sprieduma 30. punktā atgādinātajam – Regulas Nr. 1760/2000 7. panta 1. punkta otrajā ievilkumā ir paredzēts, ka Komisija var noteikt apstākļus, kādos dalībvalstīm ir tiesības pagarināt termiņu un paredzēt īpašus noteikumus, ko piemēro attiecībā uz liellopu kustību, kad tos izved vasaras ganībās dažādos kalnu apgabalos. Lēmumā 2001/672 ir paredzēta šāda atkāpe no minētajā normā noteiktā termiņa.
- 41 Turklāt ir taisnība, ka Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punkta sākotnējā redakcijā bija noteikts, ka 2. punktā paredzēto informāciju “ievada attiecīgās valsts liellopu datu bāzē vēlākais septiņas dienas pēc tam, kad dzīvnieki ir pārvietoti uz ganībām”. Tādējādi no tā varētu secināt, ka minēto informāciju var

uzskatīt par iesniegtu vienīgi tad, kad tā ir attiecīgi reģistrēta šajā datu bāzē. Tātad ar to, ka pieteikums noteiktajā termiņā ir nodots pasta dienestam, nepietiktu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2004. gada 11. novembris, *Toeters un Verberk*, C-171/03, EU:C:2004:714, 43. punkts).

- 42 Tomēr Lēmuma 2010/300 preambulas 5. apsvērumā ir precizēts, ka noteiktos apstākļos dzīvnieki, kurus no dažādām saimniecībām pārvieto uz vienām un tām pašām vasaras ganībām kalnu apgabalā, tur nonāk vēlāk nekā septiņu dienu laikā, un nolūkā samazināt nevajadzīgu administratīvu slogu, nezaudējot izsekojamību, laikposmi Lēmumā 2001/672/EK – tā sākotnējā redakcijā – ir jāpielāgo, lai ņemtu vērā minēto praktisko faktu.
- 43 Arī nolūkā ņemt vērā Lēmuma 2001/672 2. panta 4. panta grozīto redakciju, ir jāuzskata, ka šajā normā paredzētais termiņš ir ticis ievērots gadījumā, kad pieprasītā informācija ir nosūtīta kompetentajai iestādei vēlākais 15 dienas pēc tam, kad dzīvnieki ir pārvietoti uz ganībām.
- 44 Šajā ziņā, kā rakstveida apsvērumos arī ir apgalvojusi Komisija, ierobežojošāka pieeja, ar kuru tiktu noteikts, ka kompetentajai iestādei paziņojums ir jāsaņem noteiktajā termiņā, būtu pretrunā mērķim pagarināt un atvieglot paziņošanas termiņu.
- 45 Līdz ar to ne Regulas Nr. 1760/2000 un Lēmuma 2001/672 konteksts, ne to mērķis neliedz pamatlietā aplūkoto termiņu uzskatīt par nosūtīšanas termiņu, kā rezultātā atsevišķos gadījumos nosūtāmā informācija attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi sasniedz tikai dažas dienas pēc noteiktā termiņa.
- 46 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild šādi – Lēmuma 2001/672 2. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru, lai tiktu ievērots paziņošanas par pārvietošanu uz vasaras ganībām termiņš, izšķiroša nozīme ir paziņojuma saņemšanai.

Otrais un trešais jautājums

- 47 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Komisijas Lēmuma 2001/672/EK (2001. gada 20. augusts), ar ko paredz īpašus noteikumus liellopu pārvietošanai, kad tie izvesti vasaras ganībās kalnu apgabalos, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2010/300/ES (2010. gada 25. maijs), 2. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru, lai tiktu ievērots paziņošanas par pārvietošanu uz vasaras ganībām termiņš, izšķiroša nozīme ir paziņojuma saņemšanai.

[Paraksti]